

Reference

1. Будякова О.Ю. Зарубіжний досвід прогнозування попиту ринку праці в контексті розвитку вищої освіти / О. Будякова, Н. Заріцька // Вісник КНУТД. Спецвипуск. – Київ: КНУТД, 2018. – С. 86-98.
2. Mykola Denysenko, Olena Budiakova MODERN STRATEGIES PERSONNEL MANAGEMENT IN THE EPOCH OF THE DIGITAL ECONOMY Digital economy and digital society: Series of monographs Faculty of Architecture, Civil Engineering and Applied Arts Katowice School of Technology Monograph 22. – Wydawnictwo Katowicach, 2019. – 339 с. – С. 234-242. http://www.wydawnictwo.wst.pl/oferta_wydawnicza_oraz_zakup_publicacji/wydawnictwa/

ПРОБЛЕМА ПСИХОЛОГІЧНОГО КОМФОРТУ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Баніт Ольга

магістрантка 1 курсу

кафедри масової і міжнародної комунікації

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара,

ol2234ga@meta.ua

Дистанційне навчання вже давно розглядається педагогами як перспективний та ефективний спосіб навчання, який дозволяє забезпечити велику кількість населення якісною освітою навіть на значній відстані та за умови суміщення з іншими видами діяльності, наприклад, роботою за фахом. При цьому специфічною рисою дистанційного навчання, яка в першу чергу відрізняє його від класичного аудиторного, є його технічна опосередкованість. Ця особливість вимагає іншого підходу до організації навчання з урахуванням не лише фізичного, а й психологічного аспекту, зокрема, аспекту психологічної комфортності навчального середовища.

Під психологічною комфортністю М.Л. Смульсон, Ю.І. Машбиць, М.І. Жалдак та ін. (2012) пропонують розуміти умови фізичної зручності навчального процесу та задоволення базових психологічних потреб студента. Дослідник пропонує розглядати її як внутрішній чинник ефективної навчальної діяльності, який безпосередньо стосується діалогової взаємодії.

Ця вимога ґрунтується на розумінні того, що взаємодія студента та викладача за умов дистанційного навчання має не безпосередній, а опосередкований характер, і засобом опосередкування є так званий людино-машинний інтерфейс. Разом з тим, основним завданням людино-машинного інтерфейсу, так само, як і викладача під час занять в аудиторії, є забезпечення ефективності навчання.

Дослідники з Британського відкритого університету (Smulson, 2008) провели дослідження, за результатами якого встановили вимоги студентів до спілкування з викладачами під час дистанційного навчання: ввічливе поведіння та повага; дружня поведінка викладача та демонстрація, що він на боці студента; об'єктивне оцінювання та обґрунтування тієї чи іншої оцінки; розуміння студентом свого прогресу; відсутність грубощів та зверхності; об'єктивні, змістовні та доброзичливі коментарі, конструктивні поради – інструкції з виконання завдань, посилання на конкретні курси та місця, в яких є те, що студент пропустив або не зрозумів), стимули до розвитку, наявність швидкого зворотного зв'язку.

Перераховані характеристики є запорукою ефективності не лише дистанційного, а й традиційного аудиторного навчання. Разом з тим, вони відповідають основній вимозі до ефективного навчання – психологічній комфортності, яка забезпечує позитивний настрій, сприйняття, розуміння і засвоєння нових знань, підвищує мотивацію студентів.

Література

- Смульсон М.Л., Машбиць Ю.І., Жалдак М.І. та ін. (2012). Дистанційне навчання: психологічні. Кіровоград : Імекс-ЛТД.
- Smulson, M. (2008). Modern teacher in virtual educational environment. Information Technologies and Learning Tools, 7(3). <https://doi.org/10.33407/itlt.v7i3.114>

Примітка: науковий керівний – Нічуговська Лілія Іванівна, доктор пед. наук, професор, кафедра педагогіки та спеціальної освіти Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, lilia-nichugovska@ukr.net

ПРОБЛЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ «СУБ'ЄКТНОСТІ» ЗДОБУВАЧІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Паккі Маріанна

кандидат педагогічних наук,

старший викладач кафедри геології

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна,

marrjana@gmail.com

Успішність впровадження дистанційної форми навчання, що реалізується вітчизняними ЗВО у зв'язку із пандемією, досі залишається дискусійним питанням. Традиційно, говорячи про якість освітнього процесу, ми, перш за все, орієнтуємося на форми подачі матеріалу (співвідношення теоретичної та практичної підготовки), професійну кваліфікацію НПП та наявність матеріальної бази для забезпечення освітніх потреб студентів (методичного супроводу, лабораторного обладнання тощо). В даному аспекті фактично не відбулося суттєвих змін, окрім меншої доступності саме лабораторного обладнання для здобувачів і потреби викладачам знайти форми подачі матеріалу, які сприятимуть формуванню усіх компетентностей у студентів навіть в дистанційному форматі. Зважаючи на різноманіття засобів навчання, яким нас забезпечують ІКТ, останнє питання хоч і вимагає додаткових зусиль, однак залишається абсолютно реалістичним.

На нашу думку, ключовою відмінністю від попереднього досвіду дистанційного навчання, елементи якого вже були імplementовані тією чи іншою мірою в освітньому процесі будь-якого ЗВО, є не концепція «навчання/викладання не виходячи з дому», а те, що змінилася сама форма комунікації між учасниками освітнього процесу. Комунікативні зв'язки, які формуються між викладачами та студентами, мають важливе значення в підтримці здобувачів: їх мотивації та комфорту [Ху, 2018].

Перехід від навчання в аудиторіях до лекцій в ZOOM, Google Meets, інших програмах для відео-конференцій або взагалі виключно спілкування лише через месенджери, електронну пошту, платформу Moodle потребує з боку викладача значно більшої підтримки «суб'єктності» здобувача. Підтримка суб'єктності – це не лише позиціонування здобувача як активного учасника освітнього процесу, вона передбачає також низку дій, серед яких найбільш проблемні в процесі дистанційного навчання: 1) емпатія з боку НПП, активне вислуховування; 2) створення умов для активної діяльності здобувачів; 3) заохочення активної комунікативної діяльності здобувача.

В умовах, коли не передбачається жодних форм очного спілкування між учасниками освітнього процесу, виконання цих пунктів неможливе. Така педагогічна взаємодія перетворює здобувача на «об'єкт», повертаючись до пасивної моделі навчання. Зазвичай подібну форму взаємодії зумовлюють низький рівень комп'ютерної грамотності викладача